

Toate cuvintele lumii

Alina Drăgan

Toate cuvintele lumii
S-au rostit demult-
În nepătrunsul lor
Absurd și absolut-
Nepieritoare ființe
Care ne prefac poeziile
Într-o ridicolă
Copie după un geniu
De neconceput...
Toate cuvintele lumii
Se rostesc chiar
În acest moment
În același murmur mut care,
Neînfrânat,
Ne umple de hohot,
De stinse cerneluri
Și de dorul lor acut
Unde sentimentele
Se golesc de orice șopot
De vers și în care
Nimic nu mai are rost,
Nimic nu mai are sens...
Sau poate nici n-a avut vreodată,
Sau poate noi n-am înțeles...
Iată, cuvintele lumii vin către
Noi, cu zgomotul lor
Intens,
Cu faptele nepetrecute
Care din timpul rămas
Nu s-au șters,
Cu poantele de noroc
Sau plânsul al cărui
Destin se prelinge
Pe buze-ntr-un zâmbet
Invers...

Iată... versul
Mă-mproșcă cu
Propriul nonsens...